

مطلب سیزدهم _ در غفلت عباد

قوله تعالی : هو الله تعالی شانہ الحکمة و البیان بشنو بشنو قلم اعلی از اعلی مقام عالم ندا میفرماید بین بین نیر برهان از اعلی افق امکان مشرق و لائح تا قوت بخشد و قوادم روحانی عطا نماید تا در هوای محبت دوست یکتا طیران نمائی و متوقفین را یعنی نفوسیکه پرهاشان بطین اوهام آلوده است باسم حق طاهر نمائی و پرواز بیاموزی _ (یابن اسی علیک بهائی و عنایتی این ایام حضرت کلیم صعود نمود و عبد حاضر در بستر خوابیده و لسان عظمت بآیات ناطق و از ید بیده ملکوت کلشی عطا میفرماید و اخذ میکند) یابن اسی اگر عالم روح بتمامه بقوه سامعه تبدیل شود میتوان گفت لایق این بیانست که از قلم رحمن جاری گشته و الا اذان مشهوده قابل این نبوده و نخواهد بود الا عده معدودات اهل ارض غافلند امر الله را بمثابه سایر امور دانسته و میدانند تبا لهم و سحقا لهم زود است مشاهده نمایند آنچه را که حال منکرند و اقبال نمایند آنچه را که از او معرضند بگو ای بیدانشها بزوراء توجه نمائید تا قصر ملک الملوک را مشاهده کنید شاید پند گیرید و فی الجملة متنبه شوید این مظلوم آنچه گفته لوجه الله بوده بر خود رحم کنید و بر ما فات قیام نمائید دی رفت امروزهم میرود این نا پایدار پیک الهی است کل را آگاه مینماید و خبر میدهد شاید بتدارک تمام قصد مقصد و مقام نمایند .